

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov vedrørende Avlen af Høsten 1918 m. m.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1339; Udvalgets Erklæring og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 3043).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sættes til Forhandling.

Ordføreren (N. Frederiksen): Om de Ændringer, det høje Landsting har indført i Lovforslaget, er Forbedringer eller Forringelser af Lovforslaget, saaledes som Folketinget havde vedtaget det, er der her i Tinget sikkert delte Meninger om. Efter Udvalgets Flertals Mening maa man betragte alle de Ændringer, der er indførte i Landstinget, som Forringelser af Lovforslaget fra den Skikkelse, hvori det forlod dette Ting. Det er kun med Betænkelighed, vi kan gaa med til en Forringelse af det Kvantum Korn, som Ligningen giver Mulighed for at indbringe i Statens Lagre, og dernæst er vi ogsaa betænkelige ved, at man paa en Maade svækker Sikkerheden for Statslagrenes Tilstrækkelighed ved, at man gaar til større Forbehold for de enkelte Landbrug. Vi kan ikke indse, at det enten økonomisk eller driftsmæssigt vilde være nødvendigt at lempe den Ligning, som er foreslaaet for de største Jordbrugere i Danmark, der sikkert i det væsentligste havde været i Stand til at præstere den Ligning, der forlanges, og ligeledes ved Hjælp af det Forbehold, der var givet med Hensyn til Korn til Heste og til Saasæd, havde været garderede mod alle Vanskeligheder. De Ændringer, der er gennemførte i det høje Landsting med Hensyn til § 3 og § 7, gaar ud paa, at man forringer Udskrivningen ved Ligningen ved at nedsætte det Kvantum Korn, man gaar ud fra, med 100,000 Tønder. Dette medfører igen, at man faar en Formindskelse af Ligningskvantumet for de enkelte Ejendomme, idet det for Ejendomme fra 50,000 til 100,000 Kr.s Jordværdi nedsættes med en halv Tønde pr. 1,000 Kr., og for en Jordværdi over 100,000 Kr. faar man en Nedsættelse af 1 hkg pr. 1,000 Kr.s Jordværdi. Der er endvidere i § 3 indført den Ændring, at Sukkerroedyrkerne kan faa en Godtgørelse i deres Leveringspligt, idet Tallet 40 Centner Roer, der skal leveres for 1 hkg Korn, nedsæt-

tes til 35. Ændringen i § 7 gaar ud paa, at det Kvantum Korn, man, naar man er under Kontrol med sine Heste, kan faa Lov til at forbeholde sig til Hestehold, forhøjes for de store Hestes Vedkommende fra 16 til 18 hkg og for de smaa Hestes fra 10 til 11 hkg.

Ændringerne i § 8 gaar ud paa, at Prisen forhøjes paa Korn, idet Prisstigningen indtræder, naar de 7 Millioner hkg er indgaaet til Statskassen, altsaa den Prisstigning, som er omtalt i § 8, hvorefter den mindste Godtgørelse, som Landbrugere kan faa, er 1 Kr. og den højeste 4 Kr. pr. hkg. Ændringen i § 12 gaar i samme Retning, idet den giver Sukkerroedyrkerne en Prisforhøjelse, som mindst andrager 10 Øre og højst 35 Øre pr. Centner Sukkerroer.

Til Trods for, at der i Udvalget har været delte Meninger om Ændringernes Betimelighed og Berettigelse, har vi dog ment, at disse Forandringer ikke er større, end at det var rigtigt at enes om at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, som det nu har. Hele Udvalget med Undertagelse af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) indstiller derfor Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Landstinget, til uforandret Vedtagelse i dette høje Ting. Jeg skal slutte denne anbefaling med at udtale Haabet om, at Høsten, som denne Lov gælder, maa blive af en saadan Beskaffenhed, at ikke alene Statens Lagre vil blive tilstrækkelige til at sikre Befolkningens Ernæring, naar denne Lov er vedtaget, men ogsaa at det Haab, man knytter til Opkøb af Korn, kan ske Fyldest i nogen Udstrækning, selv om Flertallet kun har ringe Haab om, at det kan lade sig gøre. Med disse Bemærkninger skal jeg paa Flertallets Vegne anbefale, at man vedtager Lovforslaget, som det nu foreligger fra det høje Landsting.

Jørgen Jensen: Da den ærede Ordfører for Udvalget (N. Frederiksen) udtalte en Beklagelse over de i Landstinget indførte Ændringer, en Beklagelse, der navnlig refererede sig til Nedsættelsen af Ligningskvantumet og Udvidelsen af Forbeholdsretten, finder jeg Anledning til at udtale, at Venstreindretallet i hvert Fald ikke deler denne Beklagelse. Som det fremgaar af de tidligere Forhandlinger her i Tinget, har vi næret Frygt for, at Ligningskvantumet i nogle Tilfælde vilde gaa Landbruget meget nær. Jeg skal ikke gentage de Argumenter, jeg har anført herfor. Det siger sig selv, at da vi har